

Lerum Rotaryklubb 1973 – 2013

En liten bok utgiven med anledning av
Lerum Rotaryklubbs 40-årsjubileum.

Rotarys mål

Det övergripande målet är att verka för tjänandets ideal

"Service above all"

som grundval för allt handlande och
att särskilt uppmuntra och främja:

Kamratskap som ett medel att tjäna.

Höga etiska krav inom näringsliv och yrken;
erkännandet av varje nyttig verksamhets värde och
varje rotarians strävan att höja sitt yrke
till ett medel att tjäna samhället.

Varje rotarians tillämpande av tjänandets ideal i
den egna livsföringen som människa,
yrkesperson och samhällsmedborgare.

Internationell förståelse, god vilja och fred
genom ett världsomfattande kamratskap av
personer från näringsliv och yrken,
förenade genom tjänandets ideal.

Presidenten har ordet

Vi är medlemmar i en klubb som genom åren vuxit sig allt starkare
och som i dag präglas av hög aktivitet och närvaro vid såväl klubbmöten
som i kommittéarbetet.

En klubb där verksamheten sker seriöst under
kamratliga former i Paul Harris anda.

Vi kan glädjas åt ett ökat medlemsantal. Hur kan det vara så?

Det är mycket som gör klubben så attraktiv,
men de mycket högkvalitativa föreläsningarna vid våra möten
är en av de faktorer som är bidragande. Varje möte ger medlemmarna en
inblick i något ämne eller någon företeelse som
förstärker och utvecklar kunskan.

Det kamratskap och den gemenskap som utvecklats under alla de
intressanta resor vi tillsammans deltagit i, såväl inom som utom Sverige
bidrar också till vår klubbs styrka. En styrka som gör att vi kan se en god
fortsatt positiv utveckling av vår gemensamma framtid.

Vårt engagemang i såväl internationella som lokala projekt ger oss också
en anledning att känna oss stolta utifrån Rotarys devis
"Service Above Self".

Under arbetet med den här minnesskriften har medlemmar bidragit
med intressanta och för många tidigare okänd information. Allt ifrån hur
klubben för nu 40 år sedan bildades, hur kvinnorna till slut kom med, till
varför vårt standar och vår presidentkedja fått den utformning de har.
Nu går vi vidare med vår egen och vår klubbs
utveckling och med vår klubbs styrka kan vi
se framtiden an med tillförsikt.

Det går alltid att ta ett steg till i nya eller i
redan upptrampade spår.

Åke Hännestrand
President
2013–2014

Vad är Rotary?

Rotary är en världsvid organisation, ett globalt nätverk med ledande personer inom näringsliv och olika organisationer. Genom sina olika yrken och bakgrunder verkar de i enlighet med Rotarys motto:

Service Above Self –
det osjälviska tjänandet.

Man fokuserar på att hjälpa dem som behöver hjälp i den egna kommunen och i omvärlden. Dessa frivilliga kallas rotarianer och ingår i klubbar. Alla dessa klubbar bildar gemensamt Rotary International.

4-frågeprovet

1932 formulerade rotarianen Herbert Taylor ett enkelt etiskt rättesnöre för rotarianerna, som han kallade 4-frågeprovet och som antogs av Rotary elva år senare. Provet har översatts till över 100 språk och lyder så här:

Om allt vi tänker, säger och gör ska vi fråga oss:

1. Är det sant?
2. Är det rättvist mot alla som berörs?
3. Skapar det samförstånd och bättre kamratskap?
4. Är det värdefullt för alla som berörs?

Rotarymärket

Rotaryemblemet identifierar Rotaryklubbar och deras medlemmar i hela världen.

Det står för "Dig kan vi lita på!"

Rotary International

Mer än 100 år har gått sedan Paul Harris och hans kamrater bildade första klubben i Chicago, som till slut blev Rotary International. Idag har Rotary drygt 1,2 miljoner medlemmar i över 34 000 klubbar i 200 länder och regioner.

The Rotary Foundation

RI-presidenten Arch Klumph föreslog 1917 att en gåvofond skulle inrättas "för att ta emot donationer med syfte att uträtta något gott för världen." 1928 hade fonden vuxit till över 5 000 USD och döptes om till Rotary Foundation (RF) och blev en självständig del av RI.

3H-bidragprogrammet (hälsa, hunger och humanitet) lanserades 1978 och Rotarys volontärprogram skapades som en del av det programmet 1980. PolioPlus såg dagens ljus 1984-85 och följande år presenterades rotarybidragen för universitetslärare. De första fredsforumen hölls 1987-88 och gav upphov till RF:s program för studier i fred och konfliktlösning.

Under hela denna period ökade stödet för RF enormt. Sedan den första gåvan på 26,50 USD 1917 har RF mottagit gåvor till ett sammanlagt värde av över 1 miljard USD. Mer än 70 miljoner USD donerades till RF enbart under rotaryåret 2003-04.

Till dags dato har över en miljon enskilda personer tilldelats utmärkelsen Paul Harris Fellow – en belöning till den som skänkt minst

1 000 USD till Årliga programfonden eller i vars namn en sådan gåva gjorts. Lerum RK har genom åren skänkt mer än 87 000 USD till The Rotary Foundation. Det har bland annat bidragit till Rotarys mål att samla in 200 miljoner USD för att matcha de bidrag på 355 miljoner USD som tagits emot från Bill & Melinda Gates Foundation. De 555 miljoner USD som detta sammanlagt kommer att ge skall direkt stödja vaccinationskampanjer i u-länder, där polio fortsätter att drabba och invalidisera barn. Målet med vaccinationskampanjen är att helt utrota Polio. En stor framgång är att Indien förklarades fritt från endemisk polio i februari 2012. Under 2012 rapporterades bara 222 fall från hela världen. De inträffade i 4 länder; Afghanistan, Pakistan, Nigeria och Chad.

Vår klubbs aktiva bidrag till The Rotary Foundation framgår av att 11 medlemmar utmärkt sig som Benefactors, 10 som Rotarian Donors (har donerat 1 000 USD var) och att klubben kunnat utnämna 41 personer till Paul Harris Fellow (PHF).

Rotarys arbetsformer

Klubben är Rotarys grundsten.

1. I klubben görs det viktigaste arbetet
2. Klubben genomför det mesta av de humanitära insatserna
3. Klubben väljer sin egen ledning
4. Klubben har stor självbestämmanderätt
5. Klubben skall följa Grundlagen för Rotaryklubbar och klubbens egna stadgar

För att bättre förstå hur Rotary arbetar beskrivs här något om de grundpelare (avenyer) som Rotarys arbete bygger på:

Klubbtjänst är att verka för bekantskap och vänskap mellan klubbmedlemmarna, förbereda och genomföra klubbmötena och välkomna

besökande rotarianer och gäster.

"Service above self" är Rotarys motto. Det innebär engagemang i lokala och internationella samhällsprojekt. Man arbetar under rubrikerna: Yrkestjänst, Samhällstjänst, Internationell tjänst och "New Generation".

Yrkestjänsten skall tjäna som ledning och stöd för medlemmarna i deras yrkesutövning samt bistå ungdomar med råd i deras yrkesval.

Samhällstjänsten är att söka utforma praktiskt genomförbara förslag till främjande av Rotarys idéer och syfte. Den skall vidare med uppmärksamhet följa det offentliga livet i samhället och inom klubben verka för sådana åtgärder som kan befördra tillämpningen av Rotarys principer.

Internationella tjänsten skall verka

Kamratskapet utvecklas i klubben inte minst genom samarbetet i de olika kommittéerna. Här ett möte från 2005 med glada deltagare.

för främjande av förståelsen för främmande länder och folk samt för internationella problem. Den skall även med uppmärksamhet följa och delge klubbens tilldragelser inom Rotaryvärlden. Kommittén skall vara klubbens kontaktorgan med utländska klubbar.

Under rubriken New Generation

Vad gör Lerum Rotaryklubb internationellt?

Lerum Rotaryklubb deltar i och/eller ger bidrag till:

- Det internationella Projektet Utröta Polio (PolioPlus), som startades 1985 och hittills samlat in 1 miljard USD Över 2 miljarder barn har hittills vaccinerats.

- Rotarys Läkarbank, som varit verksam i 25 år. Under dessa år har tusentals läkare skickats dit läkavård är en bristvara och miljontals patienter har fått behandling, blivit friska, räddats till livet och kunnat leva ett normalt liv.

- Tandläkare i Kenya. En gren i Läkarbanken där vår medlem Åke Lagerquist sedan många år varit djupt engagerad.

- Skola och utbildning i Kenya (Syunguni). Genom Åke Lagerquists kontakter har en skola byggts och drivs i orten Syunguni. Lerum ger fortsatt stöd för verksamheten och för ytterligare utbyggnad och utrustning av lokalerna. (Se sid 14)

finns Rotarys ungdomsutbyte och Rotaractklubbarna, ungdomsklubbar samt strävan att få in yngre medlemmar i klubbarna. Rent praktiskt utförs uppgifterna dels i klubbens styrelse, dels i ett antal kommittéer. Varje enskild medlem skall ingå i en eller flera kommittéer.

- Vänskapsutbyte i samarbete med Rotary i Solapur, Indien, för inköp av hörselhjälpmedel till en skola för hörselskadade. Åke Hännerstrand är vår kontaktperson i detta projekt. (Se sid 42)

- Världens Barn, som är Radiohjälpens största kampanj och involverar i samarbete med SVT en stor del av det ideella Sverige. Klubben deltar även i andra ideella engagemang i samarbete med exempelvis Star for Life och Ankarstiftelsen.

Rotary i Sverige

- 10 distrikt, 550 klubbar
- 27 500 medlemmar
- 24 % kvinnor och 76 % män
- Distrikt 2360, vårt distrikt, 69 klubbar, 3 600 medlemmar, genomsnittsålder på 63 år. 23% kvinnor och 77% män.

Bengt Dahlin & Holger Mattsson

Vad vill Rotary

1. Utveckla kontakter för att ge tillfälle till service.
2. Hålla hög etisk standard i alla livets skiften och respektera alla människors lika värde.
3. Tillämpa serviceprincipen såväl i affärer som i det vardagliga livet.
4. Öka den internationella förståelsen och sträva efter fred genom goda kontakter med likasinnade som förenas genom samma ideal.

Enligt definitionen på Rotary-rörelsen innebär detta, att man "erbjuder humanitär service, uppmuntrar hög etisk standard inom alla yrken och hjälper till att skapa god vilja och fred i världen."

Det är högstämnda ord, som idag kan förefalla ha förlorat något av sin udd. Men för rotarianer är den reella innebörden solklar och fortfarande aktuell. Hela rotaryverksamheten grundas på den satsen. Bevis på Rotarys livskraft är den ständigt ökande representationen runt om i världen.

Lokalt engagerar vi oss i:

- Anhörigdag i samarbete med kommunen som avlastning för dem som vårdar anhöriga i hemmet. (Se sid 43)
- Samarbete med skolor, polis och kommun för att bekämpa droger. Under flera år delades s.k. Drogsnurrar ut till alla föräldrar till elever i klass 6.
- Internationellt utbytesprogram för studenter, i samarbete LARK (Lerum-Aspen RK).
- Segling på lika villkor. I samarbete med LARK, Lions och kommunen.
- Vinterskogsläger för handikappade ungdomar i samarbete Lions.
- Jazzkonsert med insamling för humanitära aktiviteter.
- MC-utflykt med distriktets utbytesstudenter.

Lerum Rotaryklubb sammanfattningsvis

Vi uppvisar ett bra resultat, håller en hög standard på våra träffar, stort engagemang i styrelse och kommittéer, har en mycket god sammanhållning och trivs bra ihop.

Det sägs att vi i Lerum, med vår öppna hjärtliga anda är speciella, och det tycker vi är en bra utgångspunkt för dem som vill medverka till värdefulla insatser i omvärlden.

Bengt Dahlin

Hur vår klubb blev till

Evald Håkansson tillträdde i juli 1973 en tjänst som rektor i Floda. Han var rotarian sedan tidigare och fann ingen rotaryklubb i vare sig Lerum eller Partille. Vid besök i klubbar i Alingsås och Göteborg tog han därför upp frågan om det fanns intresse för bildande av en klubb i Lerum. I september samma år träffades Evald och undertecknad på en konferens i Göteborg. Evald undrade om jag var intresserad av att hjälpa till och bilda en rotaryklubb i Lerum. Det lät ju intressant och jag svarade att jag gärna hjälpte till. Men vi behövde vara fler och speciellt någon med god lokalkännedom om Lerum. Valet föll på Wincent Ekerborn, kommunalråd och mångårig Lerumsbo. Han ställde genast upp.

Vi tre bildade en arbetsgrupp den 10 januari 1973. Evald stod för rotarykunskapen (rotarian sedan 1969), Wincent för lokal- och personkännedom och jag för administrativt kunskande. Först undersökte vi formerna för att bilda en rotaryklubb, stadgar och erforderliga handlingar, rekryteringsmöjligheter och möjliga klassifikationer samt lokal och måltider. Att öppna erforderliga klassifikationer samt att få dem besatta med intresserade medlemmar visade sig inte vara svårt, men alla tackade inte ja till vår förfrågan. Fyra alternativ till lokal undersöktes: Aspenäsgården, Blå Kruset (en Pub i Lerums centrum), Mjörnstugan (ca. 1 km från Gråbo Centrum) och Tollereds Vårdshus. När det gällde måltid ville vi ha smör och bröd, alt. en entré, rätt, varm-

Stig Landfors och Evald Håkansson (t.h.) tillsammans med Hans Dahlin, president 1998-99.

rätt samt dessert eller kaffe. Priset skulle ligga inom 9 - 11 kronor exkl. måltidsdryck.

Vid en sammankomst i Alingsås tillsatte guvernören Ingemar Bratt en kommitté för bildande av Lerums RK. Alingsås RK skulle vara fadderklubb och namnet skulle vara Lerums Rotaryklubb. Kommitténs uppgift skulle vara att förbereda bildandet av klubben och upprätta en översikt (survey) som utvisade klubbens territorium med förslag till gränser, utmärkt på en karta. En klassifikationslista omfattande minst 40 helst 45 klassifikationer skulle tas fram liksom en förteckning över klubbens (minst 25) medlemmar, vilka till minst 50% skulle ha sin arbetsplats inom klubbens territorium.

De presumtiva medlemmarnas önskemål ang. sammanträdeslokal och -tid skulle redovisas och man skulle hos Alingsås RK påtala behovet av gränsrevidering eftersom samtliga församlingar inom kommunen utom Lerum ingick i Alingsås RK:s upptagningsområde. Översikten skulle granskas av Henry Haner, Göteborg-Hisingen RK, ledamot i distriktetskommittén för bildande av nya klubbar. Den skulle sedan översändas till Distriktsguvernören för yttrande för att sedan överlämnas till Rotary International för beslut. Därefter kunde en provisorisk klubb bildas, interimstyrelse utses och klubben fungera tills den blev medlem av Rotary International och fick sitt charterbrev.

Kommittens förslag till den första

styrelsen blev: President Evald Håkansson, V. President Wincent Ekerborn, Sekreterare Stig Landfors, V. Sekreterare Ulf Nordlund, Skattemästare Göran Karlsson och Klubbmästare Åke Lagerquist. Styrelsen fick följande förslag till ärenden vid första sammanträdet:

- Inträdesavgift i form av engångsavgift att uttagas av varje medlem med 100 kronor
- Medlemsavgift för täckande av årets kostnader på 150 kronor per medlem (halvår 75 kronor)
- Sammanträden skall ske varje onsdag klockan 12.00 på Aspenäsgården
- Verksamheten föreslås börja onsdagen den 5 september 1973, klockan 12.00 på Aspenäsgården

Vid första organisations-sammanträdet på Aspenäsgården i juni var guvernörens representant Björn Rusell självskriven ordförande. Interimsstyrelsen utsågs enligt ovanstående förslag och val av styrelse, dag, tid och plats för möten liksom inträdes- och medlemsavgift beslutades. Vid den provisoriska klubbens andra sammanträde den 5 september 1973 beslutades att antaga grundlag och stadgar för Lerum RK. Då skrevs även det första veckobrevet. Fem rotarianer från Alingsås RK gästade klubben liksom Gustaf Adolf Bratt från Göteborgs RK.

Den 26 oktober 1973 beviljades Lerums RK medlemskap i Rotary International. Ledamöterna i

interimstyrelsen förklarade sig villiga att kvarstå i sina befattningar och omvaldes därför. Charterhögtiden ägde rum i Aspens kyrka den 12 januari 1974. Den inleddes med andaktsstund av chartermedlemmen och kontraktprosten Holger Björkqvist. Därefter hölls ett hälsningsanförande av presidenten Evald Håkansson. Distriktsguvernör Gotthard Sjöberg, Uddevalla RK, överlämnade charterbrevet samt fäste Rotarynålen på chartermedlemmarna. Högtiden inramades med musik av Lerums kammarorkester, anförd av musik-

direktör Howard Lincke, Lerum. Därefter hölls en charterfest på Aspenäsgården. Där intogs en festsupé och tal hölls av fadderklubbens president Stig Siöstedt. Kvällen avslutades med dans och priset för festen var 65 kronor per kuvert. Många prominenta gäster deltog, bland annat rotarianer från Nibe i Danmark, som var Lerums vänort. Den nybildade klubben kunde glädja sig åt gåvor och inbetalningar till Rotary Foundation som ett led i firandet av Lerums nya rotaryklubb.

Stig Landfors

Trevligheter som stärkt kamratskapet

Genom åren har olika arrangemang inom klubben skapat trivsel bland medlemmarna. De många resorna inom och utom landet som anordnats av Kamratskapskommittén har ökat glädjen avsevärt. Inte minst har Jim och Eivor Blohm bidragit genom sina reseledaregenskaper. De brukar samla alla deltagarna (ibland 50 personer) på sitt hotellrum till ett "sardinpackat" party inför den gemensamma middagen. Under middagen händer det att Jim delar ut sin "engagemangs-slips".

– Slipsen, som utdelats under många år nu, ges till någon medlem, som genom att bjuda på sig själv förorsakar glädje och trevnad för många. Detta på ett sätt som Paul Harris hade gillat och som förstärker närhet och kamratskap mellan oss rotarianer, berättar Jim, och fortsätter:

– Uttagnings-kommittén består av två medlemmar, Jim Blohm och hans "i huvudet-kompis Tony", som har alltför livlig fantasi. Dessa bevakar för nominering, på ett omutbart sätt, oavbrutet allt som händer, där glädje och kamratskap uppstår. JB och Tony har vid varje utdelning varit överens om samma kandidat och haft glädjen att få pryda vänner under många år. Det finns alltid några nya som bearbetas inför nästa utdelning. Slipsar för ca 35 år framåt ligger i säkert förvar på OVA lager kod 2013-2048/JB.

En glad Martin Zollitsch iförd nyss emottagen "engagemangslips".

De årliga julfesterna med Jims generösa lotteri hör också till höjdpunkterna. Vid en av dessa – när kvinnor nyss kommit in i klubben – passade Ulla Alvermalm på att framföra talet till mannen genom att rappa medan deltagarna muntert klappade takten.

Flera veckoprogram har också givit tillfälle till glädjeyttringar. Exempelvis då Bengt-Ivar Nöjd berättade västgötahistorier som humorterapi eller under många år ledde fågel-

vandringar i Säveåreservatet. Las-se Feuk och David Engström har underhållit medlemmarna genom att spela och sjunga snapsvisor och hålla Musik-Quiz. Vid ett annat tillfälle hade klubben ett eget melodikryss med Lennart Palm, som brukar medverka vid ordinarie Melodikryss i P4. Musikskolans Mini Big Band under Mikael Högdahls ledning bjöd också på en fin stund.

Det är känt att trivseln i klubben är extra stor, vilket bevisas genom höga närvarosiffror. Det har varit upp till 100 deltagare i vissa möten. Gästande rotarianer tycker också att Lerum RK är något speciellt.

Vid Presidential Celebration på Cirkus i Stockholm 2003, där Carl-Wilhelm Stenhammar föreslogs till RI President deltog såväl Carl XVI Gustaf som Kronprinsessan Victoria. Foto: Clas Göran Carlsson.

Även på högsta nivå i RI bidrar man med trivselskapande åtgärder. Här visar förre ledaren för hela världens rotarianer, Carl-Wilhelm Stenhammar, upp sin "Hemliga Hindåsdräkt" vid Lerum RK:s distriktskonferens på Hjortviken 1996.

Jim Blohm med sitt stora julletteri.

Rotarys Läkarkbank

Åke Lagerquist har under många år arbetat som volontärtandläkare i Kenya.

Lerum RK har på olika sätt lämnat bidrag till Rotarys Läkarkbank. Medlemmen Åke Lagerquist har sedan 1998 årligen arbetat 15 gånger som tandläkare vid tandkliniken belägen i östra Kenya vid missionssjukhuset i Mutomo. Eftersom Läkarkbanken har en åldersgräns vid 75 år blev 2012 den sista tjänstgöringsperioden. Sedan 1998 har han som s.k. coordinator ansvarat för bemanning och för att se till att kliniken fungerar tekniskt. Två kompletta behandlingsrum har byggts upp och även ett tandtekniskt laboratorium. Två sjuksköterskor vid sjukhuset har utbildats av svensk tandtekniker för att göra plattprote-ser.

Ett särskilt konto hos Läkarkbanken har upprättats och tandläkarna har donerat pengar som använts till att betala en avgift till sjukhuset för behandlade barn. Sjukhusledningen

anser att inget får vara gratis varför denna kompromiss blev lösningen. Invånarna i bygden är fattiga så i samband med olycksfall som kräver sjukhusvård har de svårt att betala för sina barn. Mutomokontot har därför använts även för detta ändamål.

Genom stöd från U-fonden och med bidrag från klubben och enskilda rotarianer etablerades en tandklinik i Kibwezi - c:a 8 mil från Mutomo. En s.k. Clinical Officer utbildades tre månader i Mutomo och han är fortfarande verksam på orten. Projektet kostade 100 000:- varav U-fonden bidrog med 40 000:-, Lerum RK med 30 000:- och Vänersborg Göta Älv med 30 000:-.

För att stödja det tekniska underhållet vid sjukhuset betalade klubben 35 000:- för två års utbildning av en tekniskt begåvad ung man vid sjukhuset. Studierna skedde i Mombasa.

Han är nu ansvarig för underhållet vid sjukhuset efter det att den tidigare chefen pensionerats.

Sjukhuset hade stora generatorer som förbrukade mycket bränsle. Många gånger räcker det med en mindre generator och då den gamla havererade samlades det in 85 000:- för inköp av en ny generator. Sjukhuset är nu anslutet till det nationella elnätet sedan ett par år men strömavbrott är vanliga så generatorn kommer fortfarande ofta till användning. Sjukhuset har datoriserats så tillgången till kontinuerlig el är givetvis betydelsefull.

2011 kom Åke Lagerquist i kontakt med rektorn för grundskolan i

Syunguni. Hans dröm var att bygga en s.k. secondary school, motsvarar vårt gymnasium, då endast två elever från orten klarat att ta sig till närmsta secondary school. Nu har skolan 50 elever och tillsammans med Lerum-Aspen RK har nu 150 000:- insamlats för byggande och utrustning av skolan. Bidrag om 15 000:- har erhållits från U-fonden och resten från klubben och enskilda. Skolan godkändes av staten i mars 2013 och de betalar sedan en del av lärarlönerna. "Om man öppnar en skoldörr stänger man en fängelsedörr" säger rektorn för skolan.

Kvinnorna i Rotary

Rotary startades 1905 i Chicago av advokaten Paul Harris och tre av hans vänner. Till Sverige kom Rotary 1926 och den 26 oktober 1973 nådde Rotary även Lerum. Först 1989 ändrades Rotary Internationals stadgar så att det blev möjligt för klubbarna att välja in kvinnor. Under nästan 85 år hade alla jordens kvinnor varit förbjudna att som medlemmar delta i Rotarys verksamhet.

– Styrelsen i Lerum Rotaryklubb, där jag 1990 var president, beslutade föreslå ändringar i klubbens stadgar så att även kvinnor kunde väljas in. Till min förvåning fanns inom klubben motståndare till stadgeändringen och det blev heta diskussioner innan

vi med stor majoritet röstade för den efterlängtrade förändringen, berättar Bengt-Ivar Nöjd.

– Det var med stor glädje jag kunde hälsa Ulla Alvermalm och Gunnel Anderberg välkomna i vår klubb. Ulla är fortfarande mycket aktiv i klubben och har även gjort en stor insats i distriktet. Gunnel är numera medlem i Alingsås Rotaryklubb.

Under åren som gått har kvinnor kommit och gått i klubben. Tyvärr har det varit svårt att rekrytera dem. Glädjande är dock att vår systerklubb Lerum-Aspen Rotaryklubb har många kvinnor som medlemmar. Där är det 50 %, fortsätter Bengt-Ivar Nöjd.

Ulla Alvermalm minns de första mötena som rotarian.

– Eftersom jag var redaktionschef var det många av kollegerna som höjde på ögonbrynen. I tidningskretsar var man misstänksam mot den förening för "inbördes beundran" som man ansåg att Rotary var. Men jag kände mig hemma med Rotarys ideal redan från början.

– Jag minns att en av motståndarna mot kvinnor i klubben inledde ett anförande med "Rotarybröder" och då tillrättavisades av kamraterna. Men han fann sig, tittade på mig och sa: "Hon är väl också en broder!" Då kände jag mig accepterad fullt ut, förklarar Ulla Alvermalm.

Ulla Alvermalm har gjort Guvernörens Månadsbrev för alla distriktsguvernörer utom två under perioden 1996-2013. Här ses hon tillsammans med guvernörerna Tord Kristoferson och Carl-Gustaf Eliasson på Distriktskonferensen i Vänersborg 2002

2009 fick de grupper från hela världen som då utbildades till Distriktsguvernörer i USA frågan om var de tänkte Rotary skulle stå om 10 år. Några trodde att kvinnorna då skulle vara 30-50 % och att den första kvinnliga RI-Presidenten skulle komma senast 2019.

2007 kom första kvinnan in i RIs styrelse och nu sitter den första svenska kvinnan där, så det kanske sker tidigare. Just nu är det 23 % kvinnor i vårt distrikt och 18 % (145 000) i hela världen. Antalet kvinnliga Distriktsguvernörer är 17 %, så kvinnorna är på frammarsch inom Rotary.

Rotarianerna minns 14 fantastiska år med Rotary Lerum

En sommardag på Brännö blev starten på mitt medlemskap i Rotary. Lars Olsson och Claes-Göran Wahlgren ville se mig som medlem och blev mina faddrar. Inte dåligt med två!

Jag blev väl mottagen och kände snart ett samröre som var både varmt och hjärtligt och dessutom gav mig namn och utseende på många Lerumsbor som jag hört talas om men inte träffat.

När jag fick frågan om en plats i styrelsen var det självklart att tacka ja, något jag aldrig ångrat.

Rotary är en fantastisk organisation och Lerumsklubben en av de bästa klubbar att ta hand om och måna om medlemmarna.

Styrelsearbetet, som var spännande och stimulerande, mynnade så småningom ut i Presidentskap.

På vägen dit hade jag mött flera unga tänkbara medlemmar som gästade klubben vid ett eller flera tillfällen, men som sedan inte kommit tillbaka. Det gav mig idén att starta en ny klubb för de yngre i kommunen. En ny klubb med frukost- eller lunchmöten som kunde fånga dem som inte passade för middagsmöten. En ny klubb med fokus på nätverk bland aktiva inom handeln och affärsverksamheten i kommunen.

En arbetsgrupp bildades bestående av – förutom mig själv – Lars Feuk, David Engström och Lars Olsson,

alla gamla rotarianer med massor av kunskap och ett stort hjärta för Rotary. Vi bjöd sex tänkbara nya rotarymedlemmar till en lunch och informerade om våra planer. Redan vid första träffen bestämde vi att vi skulle ses efter några veckor och att var och en skulle ta med minst två passande vänner.

Till möte nr 2 kom 18 intresserade och alla var överens om att en frukostklubb på fredagar var vad Lerum behövde. Redan vid möte nr 4 bestämdes att bilda Lerum-Aspen Rotaryklubb. Den 24 juni 2008 var klubben ett faktum.

Med 32 medlemmar och massor av entusiasm drogs riktlinjerna för det

fortsätta arbetet upp. Resultatet har vi med glädje kunnat följa och samarbetet mellan klubbarna har fungerat på ett trevligt sätt till gagn för oss båda.

Nästa steg eller rättare sagt utmaning var när styrelsen frågade om jag kunde tänka mig att kandidera till posten som Distriktsguvernör. Varför inte? Jag har ju alltid varit nyfiken på utmaningar och risken eller chansen var väl inte så stor att det skulle bli jag.

Efter intervju och redogörelse för mina planer som guvernör – om jag blev vald – återstod väntan. Den 12 december 2009 fick jag via mail beskedet att jag valts till distriktets guvernör för 2012-2013. Ni skall veta att glädjen över beskedet blandades med både ångest och tvivel på om jag var rätt man för ett så stort uppdrag, samtidigt som ju utmaningen var fantastisk.

Tack vare ett massivt stöd från Lerumsklubben har mitt år som guvernör varit helt underbart med tusentals nya rotaryvänner och massor av ny erfarenhet, som kommer att förgylla min framtid för alltid. Minnen som aldrig kan tas från mig, minnen som jag kan dela med andra rotarianer och vänner och som berikar mitt liv. Minnen och kunskap som jag kan dela med mig av för att skapa en större förståelse för andra och ett större engagemang för hjälp till dem som behöver.

Att hjälpa ungdomar med någon form av funktionsnedsättning har

alltid legat mig varmt om hjärtat och engagerat mig. Vinterskogslägrer – i år med läger nr 51 i obruten följd – som drivs av Lions och Scouterna och som stöds ekonomiskt av Rotary, är ett exempel på vad vi kan åstadkomma för att ge funktionsnedsatta en upplevelsevecka som annars inte hade varit möjlig.

Ett unikt läger som har tre syften:

1. Att ge de funktionsnedsatta ungdomarna en äventyrsvecka på samma villkor som övriga ungdomar.
2. Att lära de övriga ungdomarna att handikappade är människor som du och jag och
3. Att ge föräldrarna till de funktionsnedsatta en vecka ledigt. Sedan starten har 1 250 ungdomar med någon form av handikapp deltagit och lägret har också givit ringar på vattnet genom Segla på lika villkor SPLV.

Lerum Rotaryklubb är unik och jag är tacksam och glad över att få vara medlem här.

Stefan Ericson
DG 2360
2012– 2013

Rotary – ett sätt att leva

Så uttryckte min fader i Rotary Hilding Carlsson sig. Han hade varit distriktsguvernör och var en hängiven rotarian i Örgryte RK. Ett tag hade han haft villa i Lerum och han plockade mig till arbetet inom grus och betong i Gråbo. Det höll jag på med i tjugofem år.

Lerumsklubben hade just bildats då jag blev chef för verksamheten och betraktades väl då som tillräckligt framstående i yrket för att få plats som grushandlaren i Rotaryklubben. Vissa former höll man på vid den tiden. Jag blev den förste medlemmen i klubben efter chartermedlemmarna. Efter mig har många nya kommit och gått, men det känns för mig som klubben har samma själ.

Alla presidenter får fylla i formulär om de kan tänka sig en ny klubb i den geografiska närheten. Eftersom

jag hade kört så mycket material till byggnationen i Angered föreslog jag en klubb där. År 1985 chartrades Göteborg – Angered RK och Lerumsklubben hade sin första dotterklubb. Jag tänkte att vi går väl igång som Paul Harris och träffades varannan vecka hos banken i Angered och efter hand kom nya kamrater till och ganska snart var vi många nog att registreras.

I mitten av nittioalet ändrades mitt liv. Lerumsklubben ställde sig bakom att jag fick kandidera till posten som distriktsguvernör. Efter hand lotsades jag in i distriktets ledning. Jag överöstes med papper av alla de slag. Alla skrivelser var ju på papper på den tiden. Datorerna och webben var på gång, men hade inte hunnit så långt. Mobilerna var tunga och begränsade i sin funktion.

Lars Olsson träffade RI Presidenten Glen Kinross vid dennes besök i Göteborg 1997.

Distriktet som jag sattes att överta hade ca 3 800 medlemmar och 65 klubbar. Vi var och är ett stort distrikt. Distriktsrådet höll sina möten hos banken vid Götaälv-bron. Kamreren där var kassör. En mycket viktig person för distriktet. Guvernören har ansvar men liten makt. Under min tid kom en diskussion igång och ett ekonomiråd tillsattes senare för att hålla reda på pengarna. Det har behövts. Förutom distriktets pengar har Guvernören ansvar för de pengar som hanteras med anledning av vad som arrangeras av sponsorklubben, Lerum RK. Det gläder mig att kunna hitta ett papper, som under-tecknats av Arne Gabrielsson och Gösta Karlsson, som visar att de aktiviteter som klubben arrangerade – guvernörsbyte, distriktssamråd och distriktskonferens – lämnade ett överskott på 41 tkr som överlämnades för insättning på Rotary Foundation.

Distriktskonferensens motto var "Ge de unga visioner att bygga sin framtid" Lika aktuellt i dag som då. Deltagande gästföreläsare var landshövding Göran Bengtsson med erfarenhet av naturvårdsarbete på Länsstyrelsen, länspolismästare Ann-Charlotte Norrås, SKF-chefen Peter Augustsson, som är uppvuxen i Gråbo samt för Rotary Carl-Wilhelm Stenhammar dåvarande RI-director.

Gemensamt presidentmöte hölls för sittande och inkommande presidenter med RID Carl-Wilhelm

som gästtalare under ämnet "Styr vi eller styrs vi av RI".

Under rotaryåret 1996/97 utdelades ett 80-tal Paul Harris Fellow-utmärkelser i distriktet. Distriktsrådet omfattade då 14 personer. Förutom ordföranden ingick från Lerum RK Ulla Alvermalm med info-funktion, Åke Lagerquist för RF-medlen och Bengt Dahlin som sekreterare.

Under året var Arne Gabrielsson klubbpresident och ledde klubbens arbete som sponsorklubb. Flera medlemmar gjorde strålande insatser och löste problem utan datorer, nät och mobiler.

Förutom klubbbesöken, som är den viktiga och mest positiva upplevelsen som man får göra som guvernör, är distriktskonferensen den stora upplevelsen. Vid klubbbesöken lämnar medlemmarna sina upplevelser av sitt eget Rotary. Det är positiva och glädjande upplysningar – ibland finns det frågor eller problem, men när man besökt några klubbar finns samma frågor och de har lösts.

Distriktsguvernören representerar presidenten i Rotary International (RIP). 1996 – 1997 var det Luis Vicente Giay hans motto var "Build the future with action and vision". President Luis var revisor och det visade sig genom att vi ombads att planera verksamheten, som han sedan kontrollerade.

Medlemsutvecklingen var och är ju fortfarande betydelsefull. Jag hade ju upptäckt att det gick ganska lätt att få nya och yngre medlemmar till nya

klubbar. Ökningen av medlemmar, till planerade 3 800 löste sig genom de nya klubbarna Varberg-Bocksten, Kungsbacka-Särö och Göteborg-Vinga

Rotaract-verksamheten kom i fokus genom några aktiva kvinnliga medlemmar i Göteborg-Poseideon. Att få representera RIP vid charter-tillfällen eller klubbjubileum var roligt, högtidligt och tacksamt.

Internet och datorer kom i början av decenniet till användning allt mer. Dock hade många rotarianer svårt med förändringen. Jag tillsatte en IT-kommitté och under året skaffade sig ett trettiotal klubbar egna hemsidor.

Inom programmet för ungdomsutbytet reste fjorton ungdomar ut till skilda andra kontinenter. Stipendier för ett års utbildning efter avslutad akademisk examen utdelades till en chalmerist för studier i Vancouver och till en journaliststuderande på Stanford.

Som DG deltar man i styrningen för den verksamhet som rotary-klubbarna i Sverige har gemensamt. Redan vid seminarierna för inkommande guvernörer fick jag träffa Juan Carlos Medrano från D4900, som jag tidigare hade skickat ett faxmeddelande till. Vi kunde bli överens om ett gruppstudieutbyte mellan våra distrikt som utföll till belåtenhet för de deltagande stipendiaterna. Euforiskt talade den svenska gruppen om sina upplevelser i Sydamerika och den sydamerikanska gruppen fick uppleva intensiva veckor i Bohuslän och Göteborg.

Förutom till Rotary Foundation, som fick en ökning med 18% i insamlade medel från rotayklubbarna, lämnade klubbarna bidrag till olika ändamål såsom barncancerfonden och läkarbanken.

Lars Olsson

Från vänster Kurt Ohlsson president 1982 – 1983, DG Macke Hindsén, Olle Gertorp och Jim Blohm.

En chartermedlems minnen

När Lerum Rotaryklubb planerades skulle minst 25 yrkesverksamma medlemmar rekryteras med yrken som fanns på den uppgjorda klassifikationslistan. Som vårdcentralchef och äldste läkare i Lerum kontaktades jag och fick frågan om jag ville bli medlem. Det var i en av mina aktivaste yrkesperioder som chef både för vårdcentralen i Lerum och för primärvården i hela södra Älvsborg. Hur skulle jag kunna ställa upp på närvaroplikten 60% och dessutom på lunchtid varje vecka. Det var tveksamt. Men Rotarys motto "Service above self" och dess syfte "att verka för tjänandets ideal som grundval för all rättskaffens gärning" stämde väl överens med min yrkesetik som läkare. Att få träffa andra yrkesmän och få ta del av deras erfarenheter lät också spännande.

Min första kommitté tillhörighet blev Samhällstjänstens. Uppgiften blev att: "Utforma och genomföra uppslag att tjäna klubbmedlemmarna till ledning och stöd vid uppfyllandet av deras plikter mot samhället".

Efter några år så blev inriktningen de handikappades problem och olika ungdomsproblem. De handikappades problem belystes i åtskilliga föredrag av representanter för handikapp-organisationer, läkare m. fl.

Ett projekt i samverkan med klubb-tjänsten och Röda Korset blev att bilda intressanta föredrag. De distribuerades genom Lerums Taltidning till synskadade i kommunen. Den lo-

kalt kände och handikappade Ingvar Andersson hjälpte till med tekniken och inspelningarna.

Redan 1975 blev jag invald som ledamot i styrelsen. Plötsligt fick man en ny infallsvinkel på Rotary. Hur man planerade verksamheten och vilka kontakter man hade med distriktsledningen och Rotary International. Även om klubben sades vara autonom så styrdes dess verksamhet av många centrala direktiv, vilket irriterade en del av medlemmarna. Om allt detta visste man inte mycket som enskild medlem. Det var en information som jag kom att sakna när jag avgick som past president 1980.

Det finns en "karriärstege" i styrelsen. För varje år tog man ett steg uppåt mot presidentposten. Mitt år som president blev redan 1978-79.

Att vara president i en Rotaryklubb är en fantastisk upplevelse. Året blev speciellt inte minst för att klubben var fem år gammal, men också för att distriktsguvernören uppmärksammade våra aktiviteter och utnämnde klubben till den för året aktivaste i distriktet. Vi hade lyckats att på fem år få en väl fungerande klubb med gott kamratskap och rekryterat nya intressanta medlemmar/kamrater. Kommittéerna arbetade för högtryck. Internationella kommittén till exempel arrangerade på guvernörens uppdrag en weekendträff för samtliga 25 utbytesstudenter på Härskogens friluftsgård. Man skötte kontakten med två amerikanska

Glada miner vid klubbens 20-årsjubileum i Stenkulan 1993. I mitten Bengt Dahlin.

ungdomar som klubben var värd för. En uppsatstävling anordnades för Torpskolans 9:e klasser. Ämnet var "Hur främja internationell förståelse". Man tog fram ett tackbrev att användas vid medlemmarnas besök i utländska klubbar.

Efter presidentåret blev jag "past" – så kändes det tvärsöver. Ett tomrum som dock fylldes av nya uppgifter i olika kommittéer. Under åren kom jag att ha varit medlem i alla kommittéer utom den internationella.

På tal om internationellt så har man som rotarian möjlighet att besöka vilken klubb som helst när man av någon anledning rest utomlands. Det är en upplevelse som man inte får missa. I klubben skall finnas en matrikel över utländska klubbar som man kan studera inför en resa utrikes. Den första utlandsklubben blev i en sydvästlig förort till London, Clapham. Jag minns inte mycket av besöket mer än det var första gången jag bytte standar med en annan klubb och kom hem med Claphams.

Det överräcktes i vanlig ordning till stående president och rotarianer. Kanske en av de första tjugo som klubbmedlemmar tagit hem och som med åren blivit hundratals.

Alingsås-Lerum-Vårgårda Inner Wheel klubb fick jag nära insyn i genom att min hustru Solveig var en av chartermedlemmarna år 1976. Hon blev dess president 1982-83. Samma år som vi firade klubbens 10-årsjubileum. Hon har också varit en stöttepelare för mig i rotaryarbetet. Hon var lärare i Gråbo och mötte som föräldrarepresentant i en av klasserna Jim Blohm. Han valdes in i klubben 1979. Jim har varit en stor tillgång för rotaryarbetet inte minst dess insamlingsarbete för olika projekt och en klippa i kamratskapskommittén.

Vi hade tidigt fått en vänklubb i Nibe i Danmark och utbytet med dem var ganska intensivt. Vi var med och firade deras 20- och 25-årsjubileer. De deltog också i våra firanden. Först när vi fyllde fem år, sedan på 10-årsjubileet. Då kom en hel dele-

gation från Nibe över en helg. De flesta inkvarterades hos rotarianer i Gråbo. Där vi hade "för- och efter-sittning" i vår villa i Gråbo. Alla åkte vi abonnerad minibuss till kalaset på Odd Fellow gården. Solveig påminner ofta om att jag kom hem med alla blommorna som prytt borden.

På tal om rotarianer i Gråbo så drev jag linjen att varje kommundel skulle representeras i Rotary. Därför blev vi med tiden en grupp av sex rotarianer med fruar, som också umgicks en hel del privat. Vi kallade oss GRAL – Gråbo Rotarians Aliens Lerum.

Vår medlem Lars Olsson valdes 1996 till distriktsguvernör. Det kändes som en stor ära också för Lerum Rotaryklubb. Lars bad mig bli distriktssekreterare. Det lät spännande att få insyn i denna nivå i Rotaryorganisationen. Jag försökte stötta Lars så långt jag kunde. Det fanns också ett distriktsråd med äldre guvernörer som sammanträdde då och då. Produktionen av Guvernörens Månadsbrev överläts till vår Ulla Alvermalm. Hon var redan klubbens redaktör, redaktör som hon tidigare varit på Lerums Tidning. Vi hade ett givande distriktsmöte som Lerumsklubben arrangerade i Stenkullens skola.

Som tack för mina insatser tilldelades jag Paul Harris Fellow med tre Safirer. PHF är uppkallad efter grundaren till Rotary International och tillkom som ett belöningsmärke för bidrag om 1 000 USD till The Rotary Foundation. För varje tillkommande

gåva (av 1 000 USD) läggs sedan en safir till på utmärkelsen. Numera är mottagare The Annual Programs Fund inom The Rotary Foundation. I Sverige är det vanligare att PHF utdelas som ett belöningstecken i rotaryklubbar. Redan tidigare hade jag för mina insatser för klubben tilldelats en PHF.

Tiden gick, många gamla vänner slutade av olika anledningar. Nya tillkom. Det var inte så lätt tyckte jag att få kontakt med de nya. Kommitéarbetet svalnade. Så gjorde också jag. Luften hade gått ur mig. Kanske var det en sorts utbrändhet i Rotary som gjorde att jag bad om utträde ur gemenskapen år 2005. Jag var pensionär och tyckte av någon underlig anledning att jag av åldersskäl belastade klubben.

Tokig tanke!

Så inbjöds jag av klubben till ett möte den 12 juni 2012 som avhandlade "Charterminnen". Då upptäckte jag att jag fortfarande var rotarian och att jag under "exilen" saknat mina rotaryvänner och Rotary. Jag var inte svårövertalad när flera gamla rotaryvänner bad mig återkomma som klubbmedlem.

Jag invaldes och introducerades av Bengt-Ivar Nöjd och hälsades välkommen av presidenten den 2 oktober 2012.

Bengt Dahlin

Många PHF har delats ut i klubben (Se sid 45.) Här ses Gösta Karlsson, Göran Packendorff, och Arne Schelander, som fick PHF-utmärkelsen när Bjarne Ohlén var president 1990-91.

I klubbens program ingår förutom föredrag olika studiebesök. Här ett företagsbesök i juni 1992. Till vänster dåvarande regionchefen för Rank Xerox:s Service, vår medlem Lars-Olof Ekerborn, som visade upp verksamheten.

Vad är Rotary för mig?

Från början var jag skeptisk. En förening för inbördes beundran, en klick i samhällets övre skikt, en klubb som syftar till att ge varandra fördelar i det ekonomiska och sociala livet? Det stämde inte med mina föreställningar om ett sunt samhälle, där alla har lika chanser, där solidaritet mellan olika grupper i samhället är idealet.

Som chartermedlem slapp jag dock att belastas av en befintlig klubbs rykte och anseende, av dess medlemmars attityder, av samhällets syn på dem. Rotarys renodlade ideal lockade mig att bli medlem. Som ganska ny på orten och i min chefsroll i kommunen sökte jag kontakter med människor i andra yrken, i olika åldrar och i olika roller i samhället.

Jag upplevde stora skillnader mellan oss som bildade klubben, men också stora möjligheter att träffa nya människor, män från början, som var intresserade av varandra och som hade det gemensamma idealet att göra nytta inte bara i klubben utan också i samhället både lokalt och globalt. Jag lärde mig mycket av klubbkamraterna, av föredragen på våra möten och av möjligheterna i internationella sammanhang. Jag glömmer aldrig ett besök i en fransk klubb, där min fru och jag blev omhändertagna av en kollega på ett underbart sätt med rundvisning i staden och en lunch i hans vackra hem inbyggt i den gamla stadsmuren.

Jag trivdes med klubblivet, men såg också kritiskt på Rotarys byråkrati och regelverk. I styrelsearbetet och senare som president såg jag chansen att påverka klubbens utveckling och kände stödet i kamratskapet. Det gynnade min personliga utveckling och förankring i lokalsamhällets olika grupperingar. Det har funnits tider då jag var kritisk till det som hände i klubben, men jag fann Rotarys övergripande mål som den väsentliga grunden för mitt medlemskap.

Så har det förblivit genom mina olika levnadsfaser, i mina skiftande roller i klubben och i den omsorg och omtanke om varandra som har utvecklats inom klubben under åren. Efter 40 års medlemskap och i erfarenheter från internationella kontakter uppskattar jag nu i framskriden ålder den trygghet som Rotary ger oss medlemmar. Därtill hör också Rotarys anseende i samhället och dess internationella inriktning och hjälparbete och förmågan att förändras i tiden.

Rotarys organisation erbjuder mig nu, när jag lever som ensamstående pensionär, en ovärderlig hemvist för mänskliga kontakter med ömsesidig uppskattning. Jag får också ha del i samhällsutvecklingen och har möjligheter att göra nytta för andra.

Leve Rotary!

Martin Zollitsch

Ung och yrkesverksam i Rotary

Samhället vi lever i snurrar på allt snabbare och det blir väldigt många och ofta snabba förändringar i livet och runt om kring. Rotary står klart och tydligt för något vi alla behöver ... främjar MÖTEN och med det menar vi de GODA mötena.

Från perspektivet av en klubb som startades 24:e juni 2008, där den största delen av våra medlemmar är yrkesverksamma, har vi som klubb försökt ta hänsyn till de individuella förändringarna. Du som medlem skall aldrig behöva känna dig skuldbelagd om du inte får ihop det med vardagen. Du som medlem skall heller inte känna att du måste ge pengar utan i vår klubb värdesätter vi engagemang. Vad skulle en hög pengarna göra om vi inte hade engagerade personer som fick saker och ting att hända?

Något ytterligare i vår klubb är att vi alla är engagerade i kommittéer och även i dessa roterar vi. För oss passar det inte med att sitta i en och samma post för länge. Ibland har du som yrkesverksam tid och kraft att ge, men många gånger räcker det inte till. Det vi värdesätter MEST är att när du kan och vill så finns möjligheten att ta initiativet.

För 20 år sedan var det otänkbart att missa ett möte! Då såg det annorlunda ut!

För 20 år sedan var DU en hoppjerka om du bytte jobb fler än fem gånger under en livstid, det ser inte riktigt ut så idag 2013.

Vi jobbar i projekt, vi jobbar med olika roller, vi startar företag och lägger ner. Stabilitet på arbetsmarknaden är ett minne blott. Småföretagen har det tufft och då består Sverige framför allt av en halv miljon småföretagare. Vi måste anpassa oss till den snabba förändringens tid vi lever i.

Hur får vi det hela att gå ihop? Familj, jobb, föreningsliv och Rotary. Det är inte det lättaste för alla. Som klubb har vi medvetet valt en frukostklubb för att göra det mer tillgängligt, men är öppen för förändring om yrkeslivet skulle se annorlunda ut i framtiden! Den normala arbetstiden kanske kommer att förändras och inte alltid ligga mellan 08.00–17.00.

Varför är vi då med i Rotary? Jag tror att vi alla vill medverka till att lämna ett avtryck av det goda, vi vill för yngre, vi vill främja MÖTEN samt se andra och oss själva utvecklas. Idag tror jag att vi behöver denna ARENA för vår sociala samvaro där vi gemensamt kan göra skillnad. Genom att få vara del av att ge lite som kan gynna någon annan växer vi som personer och jag tror att alla har ett behov av att känna sig behövda.

Sist men inte minst vill vi ställa frågan på vilka fler ARENOR kan du vara ung så länge??

Marianne McHardy

Charterpresident 2008-2009
Lerum-Aspen Rotaryklubb

Rotaryhjulets innehåll

Fotomontage: Lena Lagestam

Lerum Rotaryklubbs Presidentkedja.

I samband med design och tillverkning av presidentkedjan utannonserades en tävling om utformning av Lerums Vapen. Riksheraldikens underlag var att vapnet skulle innehålla en ox och alblad.

De två sköldarna på kedjans början är av mig inlämnade förslag till Lerums vapen (som förlorade tävlingen), men jag bibehöll mitt förslag. Kedjan kan därför betraktas som unik med eget vapen.

Från vapnen går två parallella kedjor kallade Kjejsarlänk. Dessa sammanlänkas med tre alblad och avslutas med en sköld med Rotarys symbolkugghjul.

Inom Rotary finns en dold kulturskatt i form av Guvenör- och Presidentkedjor. Jag försökte genom Rotary Norden att få klubbarna att skicka in uppgift och foto på hur deras såg ut, men tyvärr gav det inget gensvar. Man borde dokumentera de befintliga kedjorna kanske i en skrift att bevaras för framtiden. De som i dag har ansvaret för någon kedja bör tänka på att de i dag betingar ganska stora värden och är svåra att ersätta.

Lerum Rotaryklubb fick sin presidentkedja 12 mars 1975 med nedanstående text på baksidan.

Lerums Rotaryklubbs
Presidentkedja
SKÄNKT AV
KLUBBENS MEDLEMMAR
19 12/3 75
TILLVERKAD AV
KLUBBMEDLEMMEN
Harry Lilja

Kedjan är tillverkad i sterlingsilver 925/000.

Från början valde vi att inte förse kedjan med presidentnamn eftersom det har en viss begränsning, till slut finns det ingen plats, dessutom skulle ursprungsdesignen förstöras. Presidenterna finns dokumenterade, bland annat på ett tennfat som överlämnas till inkommande president. Är man speciellt intresserad av vem som varit president genom åren finns detta dokumenterat på sidan 44 i denna bok.

Silversmed Harry Lilja
Chartermedlem i
Lerum Rotaryklubb.

Vårt klubbstandar

De första åren tog vi emot andra klubbars standar som hälsningar och vänskapsbevis. Saknaden av ett eget standar blev alltmer tydlig. Men hur skulle det se ut?

Styrelsen utlyste en tävling inom klubben, som flera medlemmar lämnade in förslag till.

Mitt eget förslag gick ut ifrån det som jag upplevde som unikt för vår kommun, vår vackra natur med sina många sjöar och vattendrag. I mitt arbete med kommunens planer hade jag kartbilden som en självklar utgångspunkt. Avrinningen till vattendragen, som förbinder de stora sjöarna med varandra, är något naturen har skapat som förutsättning för vår mänskliga tillvaro, där bostadsort och gamla kommungränser inte har någon betydelse.

Att visa en bild av detta förhållande, som är gemensamt för hela Lerums kommun, var mitt mål. Därtill valde jag textens utformning utifrån min uppfattning av modern, tidsenlig formgivning.

Klubben valde mitt förslag. Jag gjorde en ritning i uppförstorad skala som underlag för produktionen, som beställdes i juli 1978. Flera efterbeställningar har gjorts sedan dess. Ritning och färgprov finns i mitt arkiv.

Martin Zollitsch

Anförande vid Rotarys 100 årsjubileum 2005

Att se till allas bästa, att vara sann och att hjälpa till där man kan var starten på en rörelse, som kom att sprida sig över världen och engagera mängder av människor. 1926 bildades den första klubben i Sverige. Kamratskapet var en av de viktigaste länkarna. Yrket en annan. Men Rotary är inte åldersdiskriminerande, så därför finns en rad f.d. yrkesverksamma med. De har ju fortfarande erfarenhet och kunskap att dela med sig av angående sina verksamheter. Men förnyring behövs, så vi tar gärna emot yngre medlemmar. Den yngste i vår klubb är faktiskt bara 25 år.

Paul Harris själv deklarerade på 10-talet som sitt motto: "Att tämja vänskapens kraft och låta den arbeta för världens bästa." Människans samhörighet med sin nästa oavsett ras, tro eller politik framhölls. Man sa att bästa motgiftet mot internationell rädsla var internationell förståelse och att det tyvärr var lättare att intressera människor för krig än fred, att prata om fred kräver därför mer mod än att prata om krig.

En annan klok rotaryman – ja det var bara män fram till 1989 – fram-

höll att "vänskapen är den grundsten Rotary byggdes på och tolerans är det ämne som håller Rotary samman". RI-presidenten Russel Greiner 1913-14 ville gärna "inrätta en gyllene regel för affärsverksamhet världen över". Han slog också fast att en framgångsrik människa måste ha följande egenskaper: ärlighet, kompetens, initiativkraft, entusiasm, taktfullhet och uppriktighet.

1916-17 var Arch Klumph RI-president. Han startade den gåvofond som i dag är Rotary Foundation och som möjliggör hjälpinsatser och ungdomsutbyten världen över. Under 20-talet talade man mycket om god affärssed och vänskapens betydelse. Det underströks även hur viktigt det var med föredrag i klubbarna som stimulerade tanken, vidgade vyerna och fördjupade övertygelsen. På 30-talet talades det åter om betydelsen av internationell förståelse. En fransk RI-president Maurice Duperrey sa 1937: "Det första vi måste göra för att uppnå internationell förståelse är att inse skillnaden mellan fördomar och fakta."

Under krigstiden uttalade Rotary bl.a. att "den medborgare bäst tjänar

sitt land som önskar veta sanningen om sina grannar och som längtar efter att ersätta hat mellan nationer med vänskap".

Efterkrigstiden betonade ungdomens betydelse. "Om vi ger våra unga rätt utbildning behöver vi inte vara rädda för jordens framtid." På 50-talet kom vårt s.k. 4-frågeprov att bli ett slags budord inom Rotary. När man ska genomföra något ska man fråga sig: Är det sant, är det rättvist mot alla som berörs, skapar det samförstånd och bättre kamratskap, är det värdefullt för alla som berörs.

Under 60-talet fanns mottot: "Du är Rotary!" Då skulle man inte säga att någon borde göra det eller det utan i stället Vi gör det! På en kongress berättades om ett försök som gjorts i Westinghouses lab. I experimentellt syfte hängdes en mycket tung järnstång upp i en kedja och bredvid den hängdes en vinkork i en kraftig tråd. Om och om igen svingades korken mot stängen. Efter 10 minuter gick det som en rysning genom stängen, efter 12 minuter syntes vibrationer i den och efter 25 minuter började stängen svänga. Så kunde även den enskilde rotarianen genom enträget arbete påverka världen.

På 70-talet började man bli medveten om att Rotary måste följa med i utvecklingen och funderade på förnyelse av procedurer och program inom rörelsen. På en kongress slogs fast att ungdomen har rätt att ställa uppriktiga frågor och vänta sig att man lyssnar "när de på fredligt sätt säger vad de tycker är rätt". Samtidigt har vi äldre rätt att säga: "Nu har vi lyssnat, vad föreslår du för föränd-

ringar och hur vill du fredligt genomföra dem och är du beredd att betala priset?" Världsförståelse och fred var viktigt på 80-talet. På RI-kongressen -82 uttalades att arbetet för världsfred kan ses som ett familjeproblem och att vi måste inse att vi alla på jorden tillhör samma familj.

90-talet framhöll glädjen och kamratskapet som viktiga. Från ett tal i -92 års kongress citeras: "Jakten efter personlig glädje, tillfredsställelse och lycka är universell och jag är övertygad om att man säkrast når detta mål när man hjälper andra. Några av livets mest givande stunder inträffar när vi hjälper, tjänar och tar hand om andra". Den engelske RI-presidenten Bill Huntleys motto var: "Rotary ska vara allas vän." Och australiske Glenn Kinross ansåg att Rotarys främsta styrka alltid kommer att vara den enskilde rotarianen. Ingen annan organisation har så kraftfulla mänskliga resurser.

Nu på 2000-talet slår vår nuvarande RI-president Glenn Estess fast att vi nu firar vårt fantastiska förflutna och där kommer även våra framtidsplaner in: "Organisationens framtid och de nya höjder vi kommer att nå ligger i våra händer", säger han.

Om jag hade varit klubbens utsände från Se & Hör, kunde jag rapportera om några av de mera kända personer som under de 100 åren varit rotarianer. Bland dem finns exempelvis kända politiker som amerikanska presidenterna John F. Kennedy och Woodrow Wilson, den tyske utrikesministern Hans-Dietrich Genscher, utrikesminister Bichai Rattakul från Thailand, som

blev RI-president med sitt ovanliga motto: Så frön av kärlek.

Andra kända namn är Earl Warren, HD-ordförande i USA, filmregissören Cecil B De Mille, fransmannen och alkoholproducenten Max Cointreau, grundaren av den kända Mayokliniken, dr Charles Mayo, Guglielmo Marconi från Italien, radions uppfinnare och nobelpristagare i fysik 1909, astronauten Gordon Cooper, prins Axel av Danmark, författaren och 1929 års nobelpristagare Thomas Mann från Tyskland.

Från musikens värld exempelvis Jean Sibelius, Luciano Pavarotti, Sigmund Romberg och Frans Lehár.

Bland svenska kändisar finns Bengt Feldreich, Gösta Krantz, Ingemar Mundebo, Suzanne Brenning och Jan Mårtensson. Och förstås vår monark Carl Gustaf, som är vår högste beskyddare.

Under de 100 åren har vi haft två nordiska RI-presidenter: Ernst Breitholtz från Kalmar 71-72 och Rolf Klarich från Helsingfors 80-81. Och nästa års RI-president är Carl-Wilhelm Stenhammar från Hindås. Då kan man också på nära håll vara med om en RI-kongress när den hålls i Malmö-Köpenhamn.

Ulla Alvermalm

Jubileumstal från 2008 av Anders Haggård

En kort tillbakablick på Rotaryklubbens 35-åriga historia.

Det är en vital 35-åring som vi celebrerar ikväll. Vår charterpresident Evald Håkansson är fortfarande med i vår klubb tillsammans fyra övriga chartermedlemmar, Stig Landfors, Martin Zollitsch, Harry Lilja och Åke Lagerquist. Genom Ulla Alvermalm har vi fått en hälsning från Evald med lyckönskningar.

Under åren har klubben varit mycket aktiv med stort engagemang från medlemmarna, alla medlemmar har alltid varit med och arbetat i våra olika kommittéer. Vi har under åren så gott som varje år tagit emot eller sänt iväg utbytesstudenter ut i världen. Vi har haft studenter från bl.a. Australien, Canada och Sydafrika. Och våra ungdomar fungerar som utomordentliga ambassadörer för både

Rotary och Sverige har vi märkt. Vår chartermedlem Åke Lagerquist har för Rotarys räkning bistått med tandvård och utbildning under drygt 10 tal omgångar i Kenya.

Vår klubb har också varit en resande klubb, såväl inom landet som ut i Europa till dussintalet europeiska huvudstäder. Lerumsklubben har blivit

känd för ett mycket gott kamratskap mellan medlemmarna som ju skapats genom kommitté- och styrelsemöten i hemmet och olika andra aktiviteter där våra respektive varit med. Det tillsammans har skapat en härlig Rotaryfamilj här i Lerum.

Vi har också under åren stöttat lokala projekt som Drogsnurren för att undervisa föräldrar i drogfrågan. Ebbe Olsson-projektet där vi bl.a. medverkat till att ungdomar fått resa till Auschwitz, vinterskogslägrer på Flämslätt utanför Skara m.m. Vi har varit representerade i Rotarys distriktsstyrelse och dessutom fostrat en guvernör, Lars Olsson. Ulla har under många år verkat nära våra guvernörer som redaktör för Guvernörens månadsblad.

Under förra året skedde något unikt och historiskt i Rotarysverige då vi startade eller kanske vi kan säga att 35-åringen födde en ny frukostklubb i Lerum. Antalet rotarianer i Lerum kommer därför ha fördubblats under innevarande 2008. En unik prestation, som vi alla känner stolthet över och som främst Stefan Ericson och hans medhjälpare lyckats genomföra – det är en beundransvärd prestation.

Vi har under åren varit stor bidragsgivare till Rotary Foundation, något av vårt distrikts bästa och troligen är vi fortfarande den klubb i distriktet som har flest bidragsgivare till permanenta fonden. Nu har Bill och Melinda Gates utmanat Rotary och skänker som 100 milj. USD till

Rotarys PolioPlus-kampanj mot att Rotary lägger lika mycket under tre år – något som vi prioriterat i vårt distrikt och i vår klubb.

Vi har under större delen av vår verksamhet haft en god ekonomi i klubben och för att markera vårt 35-årsjubileum har styrelsen nyligen beslutat att som en jubileumsgåva skänka 20 000 kr till Rotary Foundation, PolioPlus, och ge vårt bidrag till att utrota polio i världen.

Nu riktar vi blicken framåt mot kommande år och jag ser följande utmaningar för jubilarer. Vi skall utveckla samarbetet med vår systerklubb Lerum-Aspen RK för att stärka Rotary i kommunen genom gemensamma evenemang och erfarenhetsutbyte. I vår klubb skall vi eftersträva att rekrytera nya medlemmar så att vi ligger på minst nuvarande besöksnivå på våra veckomöten. Det tror jag vi kan klara med gemensamma ansträngningar.

Vi kommer att stödja Rotary Foundation på åtminstone samma nivå som idag och ge utökat utrymme för olika lokala projekt. Med de utbytesstudenter som vi både skickar ut och tar emot i våra värdfamiljer i Lerum vill vi fortsätta att bygga broar med olika delar av världen.

Vi vill försöka behålla det goda kamratskap som vi har i Rotaryfamiljen i vår klubb med stort engagemang i olika aktiviteter.

Anders Haggård

Den resande rotaryklubben

Lerum Rotaryklubb har genomfört drygt 40 kamratskapsresor. Under den senaste tioårsperioden minst två resor per år.

Det har rört sig om resor till europeiska storstäder som Paris, London, St Petersburg, Prag, Berlin, Budapest, Rom och Barcelona. Blomsterresa till Holland, vinresa till Alsace. Vi har gjort ett flertal resor till våra grannländer Norge, Danmark, Finland och Estland. Besök på de nya operahusen i Köpenhamn och Oslo samt ett flertal teater- och revyresor.

Inom landet har vi flera gånger besökt Dalsland, Småland och Västergötland.

Klubbens 35-årsjubileum celebrerades genom en resa i "Arns fotspår"

under två dagar med övernattnings och festmiddag i Hjo och avslutning på Visingsö.

Andra öar vi besökt är Gotland och Öland.

Dessa resor har bidragit till en god stämning och fin sammanhållning i klubben, inte minst p.g.a. att även fruar, äkta män och sambor deltagit i resorna.

Under flertalet resor har makarna Eivor och Jim Blohm inviterat samtliga resenärer till sitt rum på en drink. Det brukar vara trångt men hjärtlig stämning med drygt 50 personer i ett hotellrum.

Bengt-Ivar Nöjd

Ordf. Kamratskapskommittén

Resan till Rom april 2013

Kamratskapskommittén har åter lyckats. Nu med sin 44:e resa denna gång till Rom. Vi möttes av regn, men fick snart uppleva en varm och grön vår som övergick till en ren svensk sommardag. Våra trötta vinterögon strålade allt mer.

Första dagen ägnades åt Vatikanstaten med omgivning. Vi invaderade St Peterskyrkan, en mäktig skapelse, som invigdes 1626 av påven Urban VIII. Vad sägs om en byggnad rymmande samtidigt cirka 60 000 människor och med olika verksamheter bland 800 kolonner, 45 altare, 390 skulpturer och cirka 100 gravar. De sistnämnda förvara-

de mest påvar, men också vår egen drottning Kristina. Hon konverterade till katolicismen och flyttade till Rom i mitten på 1600-talet och är väl ihågkommen i kyrkan.

Dagens tänkta tema "I påvens fotspår" gav många överväldigande intryck. Våra förväntningar att få träffa den nye påven, benämnd Franciscus, kom dock på skam. Troligen befann han sig i Sixtinska kapellet under Michelangelos berömda takmålningar. Dit kom vi aldrig.

Vår kunniga guide Inga-Lill lotsade oss runt i den väldiga och historiskt intressanta byggnaden. Bl.a. såg vi den berömda skulpturen Pietà av

Michelangelo föreställande jungfru Maria med den döde Jesus i sina armar.

Vi vandrade sedan till Pantheon med sitt magnifika kupoltak. Det stora hålet i taket gav ett förunderligt ljus men också en undran över vart regnvattnet tar vägen. Till vår häpnad hörde vi plötsligt en stark och klar kvinnoröst stämma upp en sång om Hosianna. Det var vår egen reseledare Birgitta som visade upp en av sina många färdigheter.

Vi avslutade vandringen med att bese Fontana di Trevi – dock utan en skymt av Anita Ekberg – och Spanska trappan.

Dag två tillbringades i Colosseum utsett till ett av jordens sju underverk samt det närliggande Forum Romanum. Den berömda amfiteatern byggdes vid Jesu födelse men har naturligtvis sargats både av tidens tand, jordbävningar och eldsvådor. Man kunde dock väl föreställa sig de grymma skådespel som här ägt rum

beskådade av upp till 70 000 människor.

Dag tre byttes det antika Rom ut mot en underbart belägen vingård i Laziodistriktet. Vinet förvarades i perfekt temperatur i en renoverad vattentunnel från förr i tiden. De olika årgångarna hade placerats i nischer i tunneln och samlade där både patina och damm i väntan på lämplig försäljning. Vi fick naturligtvis avsmaka olika sorters vin tillsammans med gott tillugg. Rött och vitt efter behag samt ett glas underbart eiswein. Den avslutande stunden i strålande vårsol och fantastisk utsikt från vingårdens terrass gav vällustkänningar i hela kroppen.

Hela resan var som sagt lyckad och gav inte bara en insikt i antikens Rom utan också en gemenskap i Rotary Lerum. Kvällarna tillsammans var uppskattade och inte minst förfesten hos Eivor och Jim Blohm med 50 personer på minimal yta.

Jarl Salegård

Ungdomsutbytet - ett sätt att skapa fred

Rotary har flera varianter på att låta gymnasieelever få uppleva ett annat land. Det vanligaste är utbyte under ett år, då eleven bor i tre olika rotaryfamiljer i annat land

och går i skola där. Det finns även utbyte under sommarmånader och lägerverksamhet inom Rotarys Ungdomsutbyte (RU).

Jöran Berger, Alingsås RK, hade hand om ungdomsutbytet i distriktet 1997. Här tillsammans med ungdomar från USA och Japan.

Mitt utbytesår i Idaho Falls, USA

På gränsen till Rocky Mountains i en stat känd för potatis – vad kunde jag förvänta mig?

Jag förväntade mig ett äventyr och att få träffa nya vänner både från Idaho men också från hela världen, att lära mig språket och kulturen. Naturligtvis var det spännande att få lära känna de tre familjerna som jag skulle bo hos.

Utbytesstudenterna från Sverige åkte tillsammans från Stockholm till Chicago, där splittrades vi, efter det var jag ensam på väg till Idaho Falls, en stad på 45 000 invånare.

Det var lite pirrigt att landa men för-

sta familjen, Roos, hade skickat en länk till ett Youtube-klipp där de hade filmat sitt hus för att välkomna mig långt innan jag åkte iväg.

Familjen Roos, med svenska förfäder från Eslöv, var mormoner och pappa var polischef i Idaho Falls. En fantastisk familj med döttrar i min ålder som blev vänner för livet.

Året går inte att sammanfatta på ett kort sätt. Jag gick en skola med 1 200 elever och spelade med i skolans tennislag. Vi fick möta andra skolor i en serie och dam-/tjejlaget blev State Champions under mitt år. Ett av lagen vi mötte hade Mats Wilanders son i laget och han vann sin

match lekande lätt. Tennis spelades ute och vi spelade i allt från 38 grader och stekande sol till att vi fick skotta bort snön från tennisplanerna först.

Jag bodde i tre familjer och under denna tiden fick jag uppleva både fest och vardagsliv. Alla familjerna var mycket gästvänliga. Vi gick till olika kyrkor, beroende på min familjs tillhörighet. Intressantast var kanske inblicken i Mormon-kyrkan och under mitt år i Idaho blev den första familjens döttrar och deras vänner den största delen av min vänskapskrets. De ville dela med sig av sin syn på livet men aldrig på ett påträngande sätt. Hela samhället var mycket konservativt med kyrkan och religionen i en central roll. Den sociala uppdelningen blev efter kyrkotillhörighet snarare än något annat socialt. Jag var regelbundet på Rotarymöten i Idaho Falls.

Jag fick frågan om jag ville representera distrikt 5400 på en Convention for North American Youth Exchange Network i Sacramento, California. Det ville jag, naturligtvis. Då fick jag träffa utbytesstudenter från hela Nordamerika – det var en kul resa.

Mina familjer tog mig på resor runt i USA; till Detroit, Salt Lake City,

Nevada, Las Vegas, Arizona, Teton National Park, Sant Point, Jackson Hole och Yellowstone National Park, som bara låg ett par timmar bort med bil. Vi åkte mycket skidor på vintern och på sommaren vandrade och paddlade vi kajak genom den mycket vackra naturen.

Mitt år avslutades med en rundtur i västra USA med de andra utbytesstudenterna. En fantastisk resa med många roliga upplevelser och minnen.

Året gav mig nya vänner för livet bland familjerna, deras vänner, från skolan och de andra utbytesstudenterna!

Första tiden, tillbaka i Sverige, skypade vi flera gånger i veckan – vi kunde fortsätta att prata i timmar. Jag hade hemlängtan till Idaho Falls, så första sommaren efter återkomsten till Sverige åkte jag tillbaka och blev lika varmt mottagen den gången.

En av mina bästa vänner ansökte och åkte med Rotary till Frankrike året efter – så cirkeln fortsätter. Ett fantastiskt utbytesprogram.

Tack Rotary!

Lovisa Jalrup

Utbytesstudent, en global kontaktyta 20 år senare

Mitt namn är Emma Nääs och jag var utbytesstudent i North Carolina med Rotary 1990-1991. Ni har säkert hört många utbytesstudenter berätta om sina upplevelser. Men vad har det året av ens liv kommit att betyda senare i livet? Slutar min historia på flygplatsen när man kommer hem?

Far from it! Detta visade sig bara vara början på något alldeles fantastiskt 22 år senare! Jag vill gärna berätta om min globala resa för er:

I slutet på mitt utbytesår gjorde jag

en magisk, alldeles fantastisk resa arrangerad av Rotary. Den kallades Rotary Tour of the USA. Vi var 377 ungdomar från 37 olika länder som tillsammans i åtta bussar åkte över den amerikanska kontinenten från öst- till västkusten och tillbaka igen. Resan varade 35 dagar. Under de veckorna byggdes vänskapsband som överbryggade olikheter i kulturer, religion och bakgrund.

I sann Rotaryanda tillbringade vi de veckorna på bussarna. Vi sjöng, dansade, pratade och besökte platser som Yellowstone, San Francis-

Utbytesstudenter från Spanien, Sverige och Belgien träffades i Barcelona för första gången på 22 år.

co, Washington och Niagarafallen. Vi var som en liten – men kanske bättre – avbild av världen utanför. Varje grupp om 20 studenter hade en Rotarian som ledare. Dessa ledare var uttröttligt positiva och såg ut att njuta av upplevelsen lika mycket som vi. På varje liten, såväl som stor ort möttes vi upp av rotaryklubbar som tog emot oss med husrum, arrangerade luncher, barbecues och diverse andra aktiviteter.

När resan var slut och vi tog farväl av varandra trodde vi världen skulle brista och att vi aldrig skulle träffas igen. Men som i alla goda sagor har även denna ett lyckligt slut – eller kanske inte slut utan bara början!

Sedan i somras har vi lyckats hitta 164 av oss till vår egen Facebook-sida. Nya medlemmar kommer till varje dag och i sann rotaryanda hjälps vi åt att söka världen över efter varandra. Vi är återigen som en liten minivärld som umgås, och gruppen är oerhört aktiv och hjälper varandra med alla möjliga saker. Vår äldsta medlem är Bill Bittle, 95 år och en av våra ledare på resan!

För mig personligen i mitt jobb som lärare har de här globala kontakterna skapat ett forum som jag aldrig förut haft.

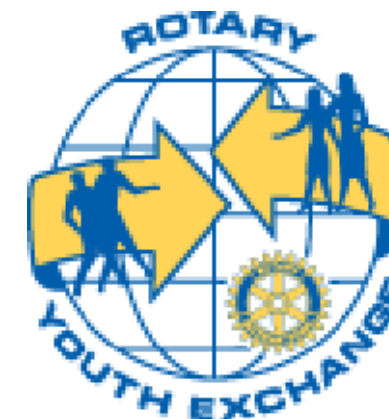
"The world has entered my classroom", världen har kommit in i mitt klassrum! När vi läste om världsdelarna träffade vi och intervjuade Aldo från Ecuador och Maite från Argentina via Skype (på engelska givetvis). Eleverna fick ställa frågor de förberett. I engelska har jag frekvent

använt mig av mina rotarykontakter. I stället för att bara öva in frågeorden så skapade jag en övning och kallade den för "Interview a stranger". Jag frågade mina rotaryvänner och fick 25 stycken som var villiga att svara på frågor från mina elever. På så sätt damp det ner svar från olika länder varje vecka.

Alla ni från Rotary som läser detta ska veta att vore det inte för er skulle den här resan aldrig kunnat göras. Vi har bevisat att en 35 dagars resa över den amerikanska kontinenten för 22 år sedan fortfarande är så betydelsefull att vi, världen genom Rotary, skriver och pratas vid varje dag och hyser en dröm om att när vi firar 25-årsjubileum träffas för en riktig reunion!

Tills den drömmen går i uppfyllelse börjar vi nu träffas i mindre grupper på olika ställen i världen, Stockholm, Buenos Aires, Wien, Paris och senast i Barcelona. Det här är bara början ...

Emma Nääs
utbytesstudent inom Rotary
för 22 år sedan

RFE inspirerade till projekt i Indien

Vi inspirerades till ett projekt när vi, en grupp Rotarianer från Distrikt 2360, först kom i kontakt med Radhakisan Forma School for hearing Impaired i Solapur/Indien.

Från vårt distrikt deltog tio personer i ett RFE-utbyte (Rotary Friendship Exchange) med Distrikt 3132 i Indiens delstat Maharashtra.

Under vår resa imponerades vi av klubbarnas engagemang i olika stödprojekt till skolor och byar.

I vår grupp diskuterade vi hur vi på något sätt skulle kunna stödja något av projekten i Solapur. Gemensamt beslutade vi att medverka med 25 000 rupies och att klubbarna själva fick bestämma till vilket projekt pengarna skulle överföras.

De skulle användas till en anläggning för rening av dricksvatten vid skolan RFSI.

När våra rotaryvänner från Solapur, kom på besök hösten 2011, togs frågan upp om hur vi fortsatt kunde stödja skolans verksamhet. Något gemensamt distriktsengagemang var inte aktuellt, utan varje klubb hade att själv fatta beslut i frågan. Lerum RK beslutade att fortsatt stödja skolan och att i ett första steg bistå med medel för en klassuppsättning hörhjälpmedel. Kostnad 4 000:-.

Anläggningen är nu installerad och i bruk. En trevlig rapport med foton från skolan har vi fått.

Under våren har klubben ansökt om medel från U-fonden för att kunna komplettera med ytterligare sex klassuppsättningar för 15 000:-. U-fonden beviljade 9 000:- och i juni fattade styrelsen i vår klubb beslut om att bistå med resterande 6 000:- Även de är installerade och i bruk.

Åke Hännestrand

Lerum RK har hjälpt till med hörhjälpmedel i skolan i Solapur, Indien.

Anhörigutflykter

Den första anhörigträffen gick till Gunnebo slott 2007.

Rotary Norden hade en artikel om utflykter för anhörigvårdare i Köping – Scheele RK, som var utgångspunkt för mitt förslag att göra något liknande i Lerum. Något år senare återkom RN med ny rapport om sådana utflykter i samma klubb och i Alingsås RK (nr 6/2010).

Våren 2007 antog kommittén för samhällstjänst mitt förslag, att anordna en utflykt för anhörigvårdare av demenssjuka. Ordförande i kommittén var Lars-Gunnar Strid. Efter styrelsens godkännande genomfördes den första utflykten hösten 2007 i samarbete med kommunen. Ordförande i kommittén var då Margareta Nordström. Utflykten gick till Gunnebo slott och Universeum i Göteborg.

Våren 2008 anordnades åter en utflykt, denna gång till Lödöse museum och Glasmuseet i Surte. Våren 2009 hade utflykten blivit en tradition. Vi besökte Nääs slott.

2010 gick utflykten till Tjolöholms slott. I maj 2011 besökte vi Klaradals kloster i Sjövik och åt lunch i Brobacken kaffestuga.

Förra året 2012 åkte vi med anhörigvårdarna till Marinmuseet i Göteborg och åt lunch på Barken Viking.

Senaste utflykten i maj 2013 gick till Jonsered, där vi besökte Franciskusgården som bjöd på en utförlig redogörelse för Franciskusordens tillkomst, syfte och munkarnas levnadssätt. I grindstugan vid Jonsereds Fabriker berättade hembygdsföreningens förre ordförande om Jonsereds historia med många roliga anekdoter. Det lilla Gårdscafét i Sävedalen försåg oss med en god lunch, innan vi återvände hem till Lerum med 20 belåtna gäster.

Anhörigutflykterna har varit mycket uppskattade av deltagarna och har blivit ett trivsamt, energiskapande avbrott i vardagen.

Martin Zollitsch

Utbyte för unga yrkesverksamma

Rotary har under många år haft ett program kallat Group Study Exchange (GSE), där unga yrkesverksamma i grupp kunnat resa till ett främmande land under en månad med en rotarian som reseledare. Där har de blivit inkvarterade hos rotarianer och fått tillfälle att under en månad studera motsvarigheten till sitt yrke i det andra landet.

Ett liknande program kallat Vocational Training Teams (VTT) har numera ersatt GSE och har utvidgats med möjligheter att resa till u-länder och utbilda personal där i exempelvis

barnavårds- eller miljöfrågor eller hjälpa till att starta företag.

Numera kan man alltså både resa för att studera sitt eget yrke eller resa ut och lära lokala personer mer om sitt eget yrke. Exempelvis kan en grupp läkare och barnmorskor i Rotarys regi resa till ett annat land och lära ut mer om sina yrken till de lokala motsvarigheterna.

Möjligheterna att själva välja vad de unga yrkesverksamma vill använda sin resa till har ökat genom VTT

1998 for ett gäng GSE-are (Group Study Exchange) till Australien under ledning av Gunilla Svanberg, Göteborg-Frölunda RK.

Vänklubbar till Lerum Rotaryklubb

Det finns klubbar som Lerum Rotaryklubb har eller har haft mycket nära relationer till. Vi kan kalla dem vänklubbar. Här litet om våra relationer.

Alingsås Rotaryklubb

Vår fadderklubb, som chartrades 1946.

Alingsås-Lerum-Vårgårda Inner Wheel klubb

En Inner Wheel klubb är hustrur eller kvinnliga anförvanter till rotarianer. Klubben organiseras enligt Rotarys mönster. Klubben chartrades i oktober 1976. Nio av chartermedlemmarna hade Lerumsanknytning.

Partille Rotaryklubb

Allt sedan starten har vi haft förmånen att samverka med vår grannklubb. Partille Rotaryklubb, som stiftades 1973 samma år som vår klubb. Vi har tidigare under många år delat mötena under sommaren.

Göteborg-Angered RK

Vår charterklubb 1985.

Lerum-Aspen Rotaryklubb

Vår charterklubb 2008. Läs mera under rubriken "Ung och Yrkesverksam i Rotary" på sidan 27.

Nibe Rotaryklubb

Kontakterna med vår danska vänortsklubb, som också var Lerums kommuns vänort, var livliga under många år. Kännetecknande för utbytet var vänskap, gästfrihet och danskt gemyt.

President Bjarne Ohlén hälsar Sándor Fejér, Partille RK välkommen till Lerum. T.h. Bengt Flodén Lerum

Vi träffades formellt vartannat år på var sin sida av Nordsjön. Under klubbens första 10 år övervarade vi Nibe-klubbens 20- och 25-årsjubileer och de vårt 5-års firande. Vid det senare tillfället kom en hel delegation från Nibe. De bodde hos fem av rotarianerna i Gråbo.

De senaste åren blev det allt färre kontakter på såväl kommunal utbytnivå liksom med Rotary. Sedan år 2009 har inga besök avlagts i Sverige eller Danmark och vi kan betrakta utbytet med Nibe som avslutat.

Danskt gemyt och svensk gästfrihet i Gråbo.

Klubbens Presidenter

Evald Håkansson	1973-1974	Sven Ljunglöf	1994-1995
Wincent Ekerborn	1974-1975	Gösta Karlsson	1995-1996
Stig Landforrs	1975-1976	Arne Gabrielsson	1996-1997
Per Hafström	1976-1977	Lars-Gunnar Strid	1997-1998
Åke Lagerqvist	1977-1978	Hans Dahlin	1998-1999
Bengt Dahlin	1978-1979	Arne Schelander	1999-2000
Per Berglund	1979-1980	David Engström	2000-2001
Lars Olsson	1980-1981	Olof Olsson	2001-2002
Olle Gertorp	1981-1982	Tommy Sjöberg	2002-2003
Kurt Ohlsson	1982-1983	Ulla Alvermalm	2003-2004
Åke Parenius	1983-1984	Lars-Olof Ekerborn	2004-2005
Klas Pettersson	1984-1985	Robert Sjöberg	2005-2006
Gunnar Rendefors	1985-1986	Hans Richert	2006-2007
Kai Bengtsson	1986-1987	Stefan Ericson	2007-2008
Sture Andersson	1987-1988	Anders Haggård	2008-2009
Harry Lilja	1988-1989	Kjell Gunnarsson	2009-2010
Bengt-Ivar Nöjd	1989-1990	Carl Ekman	2010-2011
Martin Zollitsch	1990-1991	Mats Åhman	2011-2012
Bengt Kylberg	1991-1992	Lennart Apleberger	2012-2013
Bjarne Ohlén	1992-1993	Åke Hännestrand	2013-2014
Arne Mattsson	1993-1994		

Klubbens Distriktsguvernörer

Lars Olsson	1997-1998
Stefan Ericson	2012-2013

Rotaryhjulet symboliserar tanken att alla tjänster roterar varje år såväl inom Rotary International som inom distrikt och klubbar.

Paul Harris Fellows i Lerum RK

Ulla Alvermalm	PHF 1	Avlidna medlemmar	
Kai Bengtsson	PHF	Sture Andersson	PHF 1
Jim Blohm	PHF 4	Ulf Kastensson	PHF
Bengt Dahlin	PHF 3	Evald Håkansson	PHF
Lars-Olof Ekerborn	PHF		
David Engström	PHF	Fd medlemmar	
Stefan Ericson	PHF	Per Berglund	PHF
Lars Feuk	PHF	Hans Dahlin	PHF
Arne Gabrielsson	PHF 1	Wincent Ekerborn	PHF
Kjell Gunnarsson	PHF	Olle Gertorp	PHF 1
Gösta Karlsson	PHF	Tore Lindgren	PHF
Åke G Lagerquist	PHF 1	Leif Öbrink	PHF
Stig Landfors	PHF	Tommy Sjöberg	PHF
Harry Lilja	PHF	Lars-Eric Enander	PHF
Sven Ljunglöf	PHF		
Arne Mattson	PHF	Icke medlemmar	
Bengt-Ivar Nöjd	PHF 1	Klaus Kahlich	
Bjarne Ohlén	PHF	PHF	
Kurt Ohlsson	PHF	Eivor Blohm	PHF
Lars Olsson	PHF 4	Ebbe Olsson	PHF
Göran Packendorff	PHF		
Åke Parenius	PHF 1		
Bengt-Göran Persson	PHF		
Hans Richert	PHF		
Arne Schelander	PHF		
Robert Sjöberg	PHF		
Lars-Gunnar Strid	PHF		
Martin Zollitsch	PHF		

Siffran efter PHF anger antalet safirer.

